

IDEALURI

CASTELUL „IULIA HASDEU”

COLECTIA PRIMVARA-VARA DIOR 2019

POEZII

INTERVIU CU NORA IUGA

REVIEW JOCKER

CE ESTE FEMINISMUL?

EDITIA 2019

an

CONTINUTUL REVISTEI

- 1. DIVERSE TEME ABORDATE DE ELEVII LICEULUI (PG 4)**
- 2. RECENZII (PG 20)**
- 3. INTERVIURI (PG 26)**
- 4. POEME (PG 34)**
- 5. GALERIE FOTO (PG 54)**

DIVERSE TEME ABORDATE DE ELEVII LICEULUI

IULIA HASDEU SI CONEXIUNEA ACESTEIA CU POEZIA

MANEA ALEXANDRA ANDREEA (IX H)

Poezia reprezintă o formă de exprimare artistică a unui autor, acesta transpunându-și sentimentele și trăirile prin intermediul creației, într-o manieră expresivă care are intenția de a îl sensibiliza pe lector.

În literatura română, se remarcă multe personalități reprezentative ale poeziei, precum Iulia Hasdeu, o poetă cu un potențial impresionant care, din păcate, s-a stins mult prea devreme fără a avea șansa de a-și dezvolta talentul nativ pe cât ar fi fost posibil. Aceasta avea o pasiune pentru limba franceză, lucru care se poate demonstra cu ușurință prin faptul că multe dintre poeziile sale sunt scrise în această limbă. Inocența Iuliei era un atu esențial deoarece prin creațiile sale se resimțea sensibilitatea și pasiunea sa pentru poezie. Moartea acesteia a fost un eveniment tragic pentru tatăl său, Bogdan Petriceicu Hasdeu, care a fost copleșit de tristețe. Inteligența pe care Iulia o dobândise încă de la o vîrstă fragedă a fost un avantaj care i-a adus multe beneficii și i-a format o perspectivă amplă și complexă

asupra poeziei, aspect care a făcut-o să fie unică. Timiditatea sa este dovedită prin faptul că poemele pe care le realiza nu au fost expuse decât după moartea sa, ceea ce ne demonstrează că trăirile poetei erau puternice și dorea să înfrunte de una singură problemele de orice natură, poezia fiind refugiu său cel mai

cel mai de preț. Iulia Hasdeu a fost o personalitate pasionată de artă, muzică, teatru, lucru care denotă o eleganță și un farmec aparte pe care aceasta le dobândise.

Așadar, poeta Iulia Hasdeu va rămâne în istoria literaturii române drept un model de determinare și inteligență nativă pentru tinerii adolescenți, ea demonstrând că dacă ești cu adevărat pasionat de un lucru vei putea realiza tot ce îți dorești.

CASTELUL IULIA HASDEU

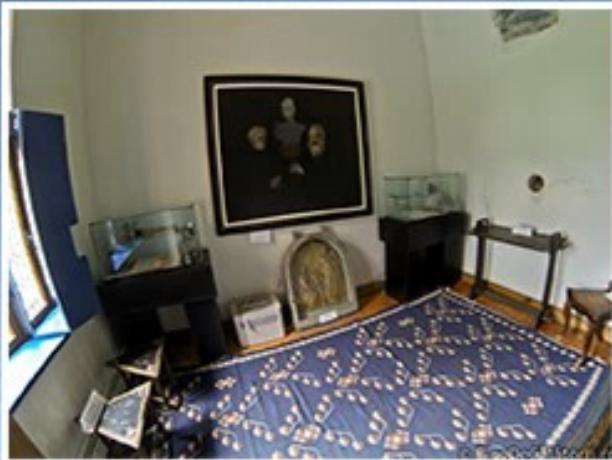
VELCU ANDREEA (XIF)

Încă de când a fost pusă prima cărămidă în locul în care urma să se construiască castelul cunoscut de noi, astăzi, sub denumirea de castelul „Iulia Hașdeu”, au apărut nenumărate zvonuri cu privire la felul în care acesta a fost construit și misterul care îl suspendă în afara teluricului.

Cel mai celebru mit care o vizează personalitatea culturală a Iuliei Hașdeu și, totodată, monumentul construit în memoria acesteia de către tatăl său, Bogdan Petriceicu Hașdeu, are în vedere faptul că spiritul acesteia s-ar afla în acel loc. Chiar și acum, elevii colegiului național cu același nume păstrează drept o veche tradiție transformată într-o glumă nevinovată să pună toate întâmplările stranii din liceu pe seama prezenței spiritului scriitoarei. Dar, totuși, cum anume s-a ajuns la toate aceste mituri? Povestea acceptată drept cea oficială despre originea construcției, pe care oricine o poate afla de la un ghid turistic atunci când vizitează locația, îl situează în prim-plan pe tatăl Iuliei Hașdeu. Așadar, fiind cuprins de tristețe și disperare după moartea timpurie a fiicei sale, în vîrstă de doar opt-sprezece ani, Bogdan Petriceicu

Hașdeu apelează la orice modalitate pentru a o putea vedea din nou, ajungând la o metodă extremă, de solicitare a unui ajutor miraculos, supranatural, — respectiv spiritismul.

Povestea însă se extinde mult mai departe, sugerând chiar că ideea construirii palatului a venit de la însăși Iulia Hașdeu, despre care se crede că ar fi ghidat mâna tatălui său în scrierea planurilor ce aveau ca scop realizarea unei clădiri memoriale, întru recunoașterea unor merite de care Tânără nu s-a putut bucura din cauza unei morți încontestabil tragicе, subite și timpurii. Bogdan Petriceicu s-a asigurat că se poate găsi, de asemenea, o cameră specială, dedicată spiritismului, în care să poată ține legătura în continuare cu Iulia; despre aceste invocări se zvonește că ar fi fost practicate de tatăl fetei până în momentul morții sale, în anul 1907, la Câmpina. Există chiar și acum dezbateri asupra acestei teme, unii turiști care viziteză Castelul „Iulia Hașdeu” reușind să susțină teoria că în cadrul acestui spațiu a fost sesizabilă prezența unei forme viață, aflată parcă la granița dintre existență și disoluție, în urma ședințelor de spiritism practicate acolo la sfârșitul secolului al XIX-lea.

Cu toate acestea, există mult prea puține dovezi concrete care să afirme că spiritul celebrei poete și scriitoare s-ar fi aflat într-adevăr acolo.

Și, totuși, fiecare legendă are și un sămbure de adevăr. Ce lume goală ar fi dacă nu...

AR TREBUI MODA PREDATA IN SCOLI?

BORDEA FELIX (XII F)

Majoritatea oamenilor spun că stilul vestimentar este foarte important, în timp ce alții spun că nu este atât de necesar. Întrebarea „ar trebui să fie predată moda în școli” este adesea una ce stârnește interes. Așadar, pentru a răspunde la această întrebare, acest articol vă va permite să vă faceți propria părere despre acest subiect, folosind următoarele două puncte de vedere despre modă.

Ce este moda? Moda este un obicei, o deprindere colectivă, specifică la un moment dat unui mediu social. Termenul de „la modă” se aplică de obicei unei persoane care poartă haine sau accesorii care fac parte din tendințele modei actuale, chiar dacă moda include mai multe ramuri. Moda se schimbă rapid; este suficient ca cineva să descopere ceva mai bun și mai frumos, după care toată lumea va dori acel produs.

DA, ar trebui predată în școli

În Australia deja există un program în care școlile le permit unor companii să-i învețe pe copii diverse lucruri despre machiaj și tendințele modei în școli. În China, școlile sunt încurajate să impună cursuri de stil vestimentar studenților pentru a-i ajuta să își cultive talentele de design și să inspire o nouă generație de tineri designeri să se alăture pieței în creștere. Nu numai Australia și China consideră că moda trebuie învățată în școală. Ea este predată peste tot în Statele Unite. De fapt, pentru a se concentra pe acest subiect, instituțiile de modă din S.U.A. sunt construite pentru a oferi cursuri de fashion studenților care ar dori să urmărească designul vestimentar. Astfel, trebuie învățată în școli nu numai pentru înfrumusețare, ci și ca mijloc de

NU, nu trebuie predată în școli

În timp ce moda, după cum se spune, te învață cum să ieși din zona ta de confort, să explorezi și să devii încrezător, există factori cruciali care trebuie luați în considerare în susținerea acestui punct de vedere. Un bun exemplu este identitatea. Da, moda le oferă elevilor propriul lor sentiment de identitate. Ei simt că „aparțin” unui trend anume. Dar de multe ori moda încurajează discriminarea, judecata și prejudecățile. Dacă nu ai haine frumoase, modul în care te vor trata alții nu o să fie unul binevoitor. Chiar dacă moda îți oferă numeroasele avantaje, cu siguranță nu este cel mai important aspect care trebuie să fie abordat în școli. Însă moda poate fi un instrument bun pentru a ajuta elevii să își dezvolte propria personalitate și să-și amplifice încrederea.

Acum, trebuie învățată moda în școli? Cântărește afirmațiile de mai sus și fă-ți propria părere dacă ar trebui să fie predată sau nu.

CE ESTE FEMINISMUL?

CIOROIANU ANA MARIA (XI F)

La televizor, pe rețelele de socializare, chiar și pe stradă aud acest termen - „feminism”. Sau de fapt, nu prea. Rareori întâlnesc persoane care să împărtășească același sens al conceptului sau să nu ridice din sprâncene atunci când mă declar feministă în fața lor. Poate pentru că acest domeniu aparent tabu în România ridică multe semne de întrebare, un subiect ce nu este înțeles, dar este considerat banal.

Nu, feministele nu sunt o adunătură de fete și femei care consideră că bărbatul ar trebui legat și trimis la cratiță. Și nu, nu își imaginează o lume unde doar ele există, fără vreun strămoș de-al lui Adam.

Feminismul reprezintă EGALITATE. Nu superioritate și nici violență. Este o doctrină ce promovează afirmarea femeii în societate, luptând împotriva nerespectării egalității de gen. Mișcările feministă (marșurile din diferite orașe din țară) au rolul de a atrage atenția asupra unor probleme sociale (violență, concediu de maternitate, plata egală etc.), probleme de care se ocupă statul român doar în plan teoretic.

Acest domeniu are o istorie bogată, iar începând cu secolul al XVIII-lea avem primele acțiuni în care femeile se afirmă. Avem principiile emancipării femeii scrise de revoluționara franceză Olympe de Gouges (1791). În anul următor, în Anglia, Mary Wollstonecraft publică „Vindication of the Rights of Woman”. Pe viitor, se câștigă drepturi importante, precum cel de vot (1929 în România) sau accesul femeii în funcții politice. Au mai existat personalități precum Yoko Ono, Eva Peroni și româncă Calypso Botez care a înființat Emanciparea Civilă și Politică a româncelor, și multe

precum Yoko Ono, Eva Peroni și româncă Calypso Botez care a înființat Emanciparea Civilă și Politică a româncelor, și multe altele care au încurajat evoluția statului femeii din mai multe perspective. De asemenea, îi avem pe Joseph Gordon-Levitt, Chris Hemsworth, David Schwimmer și mulți alții. Dar ce caută și ei aici? Feminismul luptă pentru egalitate de gen, o luptă ce poate fi dusă de ambele sexe. Atunci când există sprijin din mai multe părți, schimbarea se produce mai rapid, iar problemele se reduc. Feminismul luptă pentru un sex, dar nu are unul.

Chiar dacă comunismul a reprezentat un regres al feminismului, acesta a reapărut după instaurarea regimului democratic la noi în țară prin diverse campanii și ONG-uri, dar și cu ajutorul unor legi anti-discriminare. Au fost create cursuri în cadrul facultăților de științe politice (SNSPA) care să valorizeze lupta pentru egalitate și să insuflie în gândire scopul unor astfel de mișcări.

Dar cine sunt feministele în rândul celor ce nu locuiesc la Hollywood? Acele femei care se plimbă în grup, ținând pancarte în mâini strigând motto-uri precum „Vrem dreptate, nu violență”? Cele care sunt acuzate că sunt în organizații doar pentru că este un trend? Sau femeile care încearcă să schimbe mentalități, explicând necesitatea unor astfel de mișcări? Da, ele sunt. Toate. Pentru că au un scop. Și ceva de obținut. Dar tu?

MUZEUL PRADO

DELIA DOICESCU (XI G)

Astăzi, cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la înființarea muzeului Prado, Colegiul Național Iulia Hasdeu a sărbătorit într-un cadru restrâns. La festivitate au participat personalități din lumea culturală, precum : Ambasadorul Spaniei, Manuel Larrotcha Parada, Consulul Spaniei, Miguel Soler Gomis și Atașatul cultural pe probleme de educație,

Pablo Díez de Astruga. Aceștia au fost întâmpinați de doamnele directoare, Carmen Almășan, respectiv Maria Capota și de profesorii de limba spaniolă, Gabriela Arsene și Antonio Fernandez. Participanții au fost elevii claselor secțiunii Bilingv spaniola (11 G - 12 G), dar și elevii care studiază limba spaniolă ca limba a 3-a (12 E). A fost prezentată implicarea Colegiului Național Iulia Hasdeu în numeroase activități cu tematică spaniolă, precum proiectul Erasmus + "Radio, adolescentes y noticias", Festivalul Național de teatru în limba spaniolă, etc. După aceea, ne-a fost arătată o copie a tabloului "Las Meninas", un tablou din 1656, pictat de Diego Velázquez și o serie de alte tablouri importante pe care le putem întâlni în Muzeul Prado. În tot acest timp ambasadorul Spaniei a făcut o scurtă descriere a tablourilor prezentate.

Activitatea s-a încheiat cu lansarea unui concurs de către Consulul Spaniei, acesta constând în alegerea unor tablouri expuse la Muzeul Prado cărora să le adăugăm texte amuzante, astfel încât să le transformăm în meme-uri.

COLECȚIA PRIMĂVARA-VARĂ DIOR 2020

-NETESCU BEATRICE: XI F-

Inspirată de sora creatorului Christian Dior, Catherine Dior, ce a fost o iubitoare de natură, Maria Grazia Chiuri creează colecția Dior primavară-vară ce îmbină numeroase elemente naturale.

O săptămână înainte de prezentare. Atelierele Dior sunt pline de broderii florale unde trandafirul, simbol al frumuseții, guvernează, alături de tulle și alte materiale ce aduc la viață viziunea Mariei Grazia. Pentru a pune viziunea creațoarei pe podiumul din Shanghai, aceasta colaborează cu cei de la Coloco, ce transformă podiumul într-o adevărată pădure, subliniind diversitatea și libertatea redată de natură. Cei peste 100 de arbori utilizați vor fi plantați în Paris, la finalul prezentării.

Prezentarea debutează cu un spectacol de balet inspirit, de asemenea, din natură. Costumele dansatorilor au motive florale ce exprimă trăirile acestora, iar mișcările lor formează un dans al naturii, care, conform coregrafului Sébastien Bertaud, sunt "foarte instinctive, foarte animalice și foarte apropiate de natură".

Așadar, prezentarea are în centru o temă spirituală și reprezintă o simbioză a artelor cu natura, fiind și un manifest al necesității protejării mediului, distrus zi de zi de mâna omului.

ESTAMOS EN EL A.I.R.E. (ACCIÓN INCLUSIVA RADIO ERASMUS)

Colegiul Național "Iulia Hasdeu" a participat în proiectul Erasmus+ "Radio, adolescentes y noticias. Un proyecto para la educación inclusiva en Europa.

Așadar, în perioada septembrie 2017-august 2019, am participat în două mobilități de formarea a personalului didactic, în Córdoba (Spania), respectiv Sofia (Bulgaria), o mobilitate de lungă durată realizată de eleva Alexandra Croitoru în Pedro Abad (Spania), cinci reuniuni transnaționale, precum și cinci mobilități de scurtă durată. În Pedro Abad (Spania), cinci reuniuni transnaționale, precum și cinci mobilități de scurtă durată.

Împreună cu partenerii noștri, 22 CY Rakovski (Sofia), Vetesi Albert Gimnázium (Budapesta), Lycée International (Strasburg) și IES Sátilis de Pedro Abad (Córdoba), am pornit în marea aventură a cunoașterii și descoperirii. Proiectul nostru și-a propus și a reușit să abordeze teme de educație relateionate cu incluziunea socială a diferitelor categorii defavorizate. S-au urmărit, așadar, trei mari dimensiuni educative: prima, legată de valorile fundamentale ale Uniunii Europene, precum demnitatea, libertatea, respectul pentru drepturile omului; a doua legată de comunicarea într-o limbă de circulație europeană, spaniola; a treia privind educația artistică și utilizarea noilor tehnologii media.

Atelierele de limbă, vizitele culturale, dezbatările, grupurile interactive, primele interviuri, inițiările în tainele radioului, elaborarea propriilor podcasturi, dar și a unor mici piese de teatru au făcut ca aceste întâlniri să se transforme într-o experiență valoasă din punctul de vedere al achizițiilor, dar și al legăturilor de prietenie create – totul pentru a permite elevilor să înfrunte provocările Europei secolului XXI.

Strategiile metodologice utilizate în acest proiect au urmărit dezvoltarea competenței comunicative într-o limbă străină, îmbunătățirea competenței digitale, favorizarea unei pedagogii incluzive în care învățarea colaborativă și folosirea metodologii inovațioare să crească motivația elevului, dar și a succesului școlar. Nu în ultimul rând, s-a dorit realizarea de către elevi a unor produse care să reflecte rezultatele învățării ca formă de dezvoltare a creațivității - spațiul de lucru care a favorizat colaborarea, comunicarea, participarea și interacțiunea atât între elevi, cât și între profesori fiind platforma eTwinning.

Credem că prin aceste mobilități de scurtă și lungă durată am reușit să atingem obiectivul central al proiectului: elevii au reflectat asupra strategiilor care permit integrarea acestor categorii defavorizate în societate și au folosit noile tehnologii în elaborarea de materiale video, podcasturi, radioteatru pe aceste teme sociale.

Astfel, și-au dezvoltat competența comunicativă în context internațional prin intermediul limbii spaniole, ca limbă de desfășurare a proiectului.

RECENZII

CASTELUL DE STICLĂ

MARCU LARISA-IOANA (X F)

Am găsit 'Castelul de sticlă' la un târg de cărți numit 'blînd date cu o carte', unde era frumos împachetată și foarte misterioasă, căci scurtă descriere nu m-a făcut să o ghicesc. Această este scrisă de Jeannette Walls, tradusă din limba engleză de Lorena Lupu, iar editura este Young Art. Curând după ce am început să o răsfoiesc, am aflat că este o carte impresionantă, care cuprinde memoriile Jeannettei, o fetiță ranță... Viața ei nu este tocmai una fericită, materiale precare, a al tatălui ei și a mamei Jeannette este o fată reușește să invingă comentariile urâte ale și a familiei acesteia, că în ciuda copilăriei ei pe care le-a îndurat, de success a unei povestiri adevărate, crude și tulburătoare, povestea ei de viață.

Viața ei nu este din cauza situației viciului pentru alcool irresponsabile, curajoasă, care rușinea și să ignore unor copii la adresa ei. Ea ne demonstrează dificile și greutăților poate să fie o autoare

Mi-a plăcut faptul că părintii Jeannettei le dădeau ei și fraților ei sfaturi despre viață, despre importantă curajului, îi învățau să fie independenți, viteji, descurcăreți și ii încurajau să viseze cât mai mult, 'dăruindu-le' stelele de pe cer. Totuși, mi-a displăcut faptul că nu le oferea dragoste, protecție, siguranță. Lipsa de afecțiune și de grija, lucrurile dificile, necorespunzătoare vîrstei lor, pe care uneori erau nevoiți să le facă singuri deoarece părintii erau preoccupați cu altceva i-au maturizat și nu le-au dat șansă unei copilării vesele și frumoase.

'Castelul de sticlă' este o carte despre care pot spune că odată ce o începeti, nu o veți mai putea lasa din mâna.

JOKER

TEODORA CLAUDIA MOLDOVAN (XI G)

„Cea mai rea parte la o boală mintală este că oamenii se aşteaptă să te comporti de parca nu ai avea una” – este unul dintre gândurile notate în jurnal de către personajul principal, Arthur FLECK, care reprezintă un adevăr crud și dureros. Majoritatea oamenilor cu probleme sunt ascultați doar de „fațadă”, ca într-un final să fie ignorati.

„JOKER” este regizat de Todd PHILLIPS și a avut premiera în toamna aceasta. Este un thriller psihologic, care te ține cu sufletul la gură până la final, având permanent un nod în stomac, și te face să îți pui întrebări, să treci de la o stare la alta, iar empatia resimțită este covârșitoare. Filmul are mai multe înțelesuri, lăsând la latitudinea fiecărui spectator concluzia.

Acțiunea filmului este plasată în orașul Gotham, pe la începutul anilor '80. Deși filmul radiografiază această perioadă, problemele sunt de natură contemporană, când violența este un subiect des abordat în mass-media. Acțiunea este centrată pe Arthur FLECK, un bărbat cu afecțiuni psihice, care îl fac să râdă incontrolabil, într-un mod maniacal, în momente nepotrivite, iar din acest motiv poartă permanent cu el un biletel cu numele afecțiunii de care suferă. Locuiește cu mama sa, în

condiții mizerale și are grija de ea. Arthur este clovn, participând la diverse petreci, în încercarea de a deveni comedian. Trece printr-o serie de evenimente traumatice care duc, inevitabil, la transformarea sa în „JOKER”. Lipsa dragostei, a înțelegerii, empatia și abuzurile din copilărie și chiar de la maturitate au un rezultat care te mișcă.

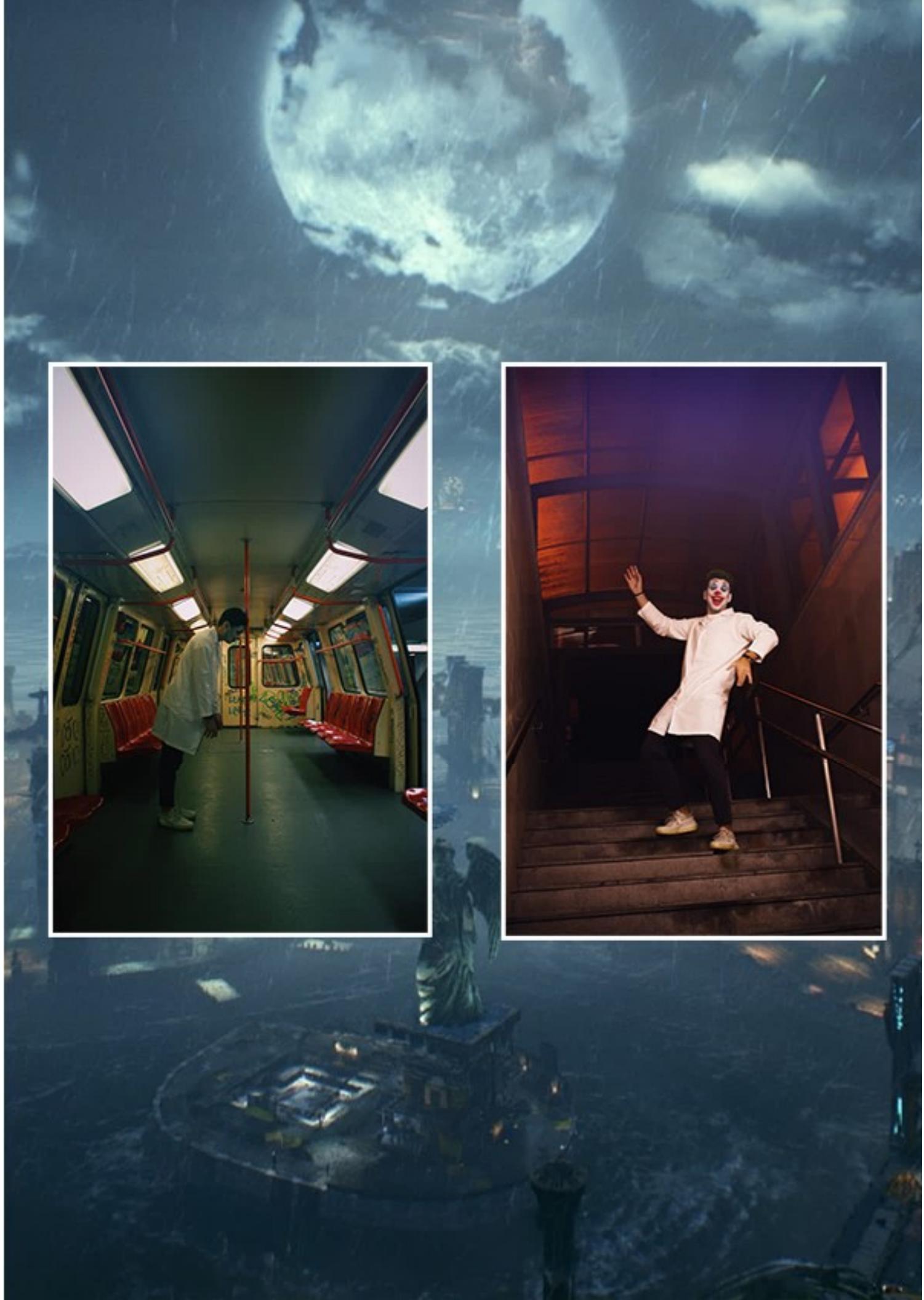
Arthur FLECK petrece mult timp pierdut în fantezii. Chiar la începutul poveștii, când acesta se uita la emisiunea lui MURRAY, își imaginează că face parte din public și că este chemat pe scenă, alături de prezentator. Tot fictivă este și relația cu vecina sa, Sophie, cu care se intersectase de câteva ori în lift. Își închipuie că aceasta îl ajută și că este mereu lângă el atunci când are nevoie. Înclinația lui Arthur către fantezie ne face să ne întrebăm ce anume din poveste se întâmplă cu adevărat.

Fiecare detaliu este bine pus la punct, completând povestea într-un mod excepțional, alcătuind tabloul perfect. Momentele de dans au fost gândite într-un mod fenomenal. Sunt trei secvențe care arată procesul de transformare, de la dansul sfios în toaletă, la dansul în văzul tuturor, demonstrând faptul că nu mai ascunde cine este cu adevărat. În ceea ce privește râsul, primul a fost unul dominat de afecțiune, iar cel din ultima scenă a fost singurul cu adevărat real. Muzica completează în mod fericit întregul film, accentuând momentele tensionate.

Alte două fraze m-au marcat profund: „afișează o față fericită” și „sper ca moartea mea să aibă mai mult sens decât viața mea”. Filmul are un puternic impact emoțional, deschizând orizontul unei noi cunoașteri. Filmul este plin de metafore și duce, sau cel puțin ar trebui să ducă, spre o schimbare a noastră, făcându-ne să medităm la anumite realități din societate. M-a făcut să trec de la o stare la alta, neștiind la ce să mă aştept, ca la final, să aplaud fără încetare. Este cel mai bun film pe care l-am văzut, neputând să mi-l scot din minte nici după o săptămână.

INTERVIURI

INTERVIU CU OANA NINULESCU

Nu numai Nora Iuga a fost invitata noastră la liceu, ci și scriitoarea Oana Ninu. Aceasta a debutat cu volumul „Mandala”, pentru care a primit Premiul National „Mihai Eminescu”. De asemenea, a fost olimpică națională la limba și literatura română (2003-2004) și este în prezent doctorand al Facultății de Litere, Universitatea din Bucuresti.

Ioana: De unde vă inspirați?

Oana N: Din viață, am început să scriu, și eu ca Nora Iuga, în generală, apoi în liceu. Prima carte a fost scrisă aproape integral în clasele a XI-a și a XII-a și apoi întotdeauna am scris atunci când am simțit ceva. Atunci când am avut ceva de spus, am scris.

I: Cum ați descoperit că aveți talent literar?

O: Am descoperit singură, a venit oarecum din interior, în schimb întotdeauna de-a lungul timpului am fost la un cenaclu organizat în liceul meu, numit „Pătratul literar”, ținut de un profesor foarte bun de la Colegiul Național „Mircea cel Bătrân” din Constanța , Tuglea, și acolo am descoperit poezia contemporană, deoarece până atunci cunoscusem doar clasici și m-a ajutat foarte mult pentru că mi s-a deschis o perspectivă pe care nu o aveam înainte, influențându-mi și scrisul.

I: Credeți că la orele de limba și literatura română ar trebui studiați și autorii contemporani?

O: Da, sigur, cred că ar trebui găsit un echilibru între programa clasică, adică scriitorii care se studiază acum, și scriitorii contemporani. Într-adevăr, e important să cunoaștem toată istoria literaturii, dar ar fi frumos ca din patru ore de limba română, două să fie pentru literatura contemporană sau alternativă, pentru a vizita casa memorială a unui autor sau pentru o lansare de carte.

I: Credeți că traducerea unei poezii schimbă impactul emoțional?

O: Da, dar depinde foarte mult și de cine face traducerea, pentru că dacă e un scriitor sau o persoană care are afinități literare și face o traducere a unui scriitor, e foarte posibil să păstreze o mare parte din mesaj. Dacă este cineva care o traduce oarecum mot-à-mot, atunci clar o să i se schimbe sensul.

I: Ce este arta din perspectiva dvs.?

O: Este o modalitate de a scăpa din cotidian și un fel de a depăși lucrurile banale sau mai puțin plăcute ale fiecărei zile, adică este un fel de mecanism de apărare prin care încerci să vezi lucrurile altfel și prin care încerci să nu rămâni blocat în ceea ce ți se întâmplă în fiecare zi și tot ce se repetă zilnic.

I: Ce credeți că ar trebui să știe orice scriitor în devenire?

O: Scrisul nu e un job, e o pasiune, sunt foarte puțini oameni care trăiesc din scris, ca Mircea Cărtărescu. Majoritatea scriitorilor contemporani au un alt job care poate fi oarecum legat – journalism cultural, ziarist, sau cu totul altceva.

I: Care poate fi cheia succesului în scris?

O: În primul rând, să citească foarte multă literatură contemporană, pentru că dacă nu știi ce s-a mai scris, există două riscuri – să ai talent, dar să nu știi să scrii actual, riști să scrii cum se scria acum un secol, adică să începi să scrii cu rimă. Acum foarte rar se mai scrie cu rimă și e și foarte greu să scrii astăzi bine cu rimă, adică rima este văzută ca o constrângere. Mie îmi plac textele cu rimă, dar să fie bine scrise și mi se pare că partea aceasta cu rima apare după ce ai învățat să scrii bine în versuri albe. De asemenea, poți merge la lansări de carte, cenacluri, la evenimente literare etc.

I: Care este autorul favorit?

O: Chiar nu am niciun scriitor favorit, niciodată nu am mers pe ideea de model, nu am avut filmul preferat, cântărețul preferat, scriitorul preferat. Pot să îl dau ca exemplu pe Michel Houellebecq, este un scriitor francez contemporan despre care mi-am făcut lucrarea de master în literatura franceză, dar îmi place deoarece are o altă perspectivă asupra literaturii. De asemenea, există cărți favorite pentru anumite etape, pentru o anumită perioadă, dar în momentul în care depășești perioada respectivă vin altele. Eu nu am fost genul care recitește cărți. Sunt foarte puține lucruri pe care le-am recitat, foarte puține filme pe care le-am revăzut, adică întotdeauna am preferat să citesc ceva nou, să văd ceva nou decât să revin la ceva ce mi-a plăcut cândva, chiar dacă mi-a plăcut foarte, foarte mult.

I: Vă mulțumim!

LORENA RADOI
LA POVESTI CU NORA IUGA

Pe data de 11 octombrie 2019, la Colegiul Național „Iulia Hasdeu” a venit Nora Iuga, o scriitoare contemporană în vîrstă de 88 de ani. Dacă nu ați auzit de ea până acum, sunt aici să vă anunț că nu știți ce ratați! Nora Iuga, pe lângă faptul că este una din cele mai calde și mai interesante persoane pe care le-am cunoscut, este și o scriitoare desăvârșită, având nenumărate premii, cum ar fi Ordinul Național „Pentru Merit”, în grad de Comandor, oferit de președintele României, Klaus Iohannis pe 17 ianuarie 2017, Premiul Friedrich-Gundolf,

Premiul Uniunii Scriitorilor sau Premiul „Cartea de poezie a anului”, în anul 2006.

Fostă elevă a Colegiului Național „Iulia Hasdeu”, doamna Iuga ne-a încântat cu câteva povești din copilăria sa. Una din poveștile savuroase a mai fost aceea în care făcea trimitere la „măgarii veseli” (elevii Colegiului Național „Mihai Viteazul”) care le-au invitat pe „iepele harnice” (elevele Colegiului Național „Iulia Hasdeu”) la Ziua Regelui, iar ea și colegele ei au fost nevoite să se strecoare printre grădile geamului de la baie ca să ajungă la întâlnire. Aceste povești, aparent inocente, au atras atenția tuturor elevilor din sală și, spre surprinderea mea, i-au făcut curiosi și pe cei mai gălăgioși și agitați colegi de-al meu. Toată lumea

asculta cu un zâmbet larg întâmplările povestite într-un mod extraordinar de Nora Iuga, care a reușit să creeze o atmosferă de poveste.

După poveștile generale, alături de o colegă din clasa a XI-a F, am avut onoarea de a-i adresa scriitoarei câteva întrebări, născute din curiozități proprii:

Lorena: Ce sfaturi aveți pentru Tânără generație și care e cea mai mare frică legată de generația noastră?

Nora: Mă tem foarte tare deoarece simt că există o lăcomie și o nerăbdare care sunt dușmani pentru creativitate și pentru un sondaj interior mai profund. Adică se grăbesc foarte tare și vor să aibă cât mai mult. Eu cred că ce ne face să suferim de multe ori ne îmbogățește foarte tare, ori tineretul probabil că știe de la părinți că s-a suferit prea mult și nu mai suportă aşa ceva. Dar nu știe, în același timp, că suferința este extraordinar de importantă în formarea interiorului tău.

L: Care credeți că e cea mai mare reușită a dumneavoastră?

N: Cea mai mare reușită a mea... Îmi stă pe buze, vine și pleacă, vine și pleacă... Îmi spun de 10 000 de ori pe zi că sunt un om care ia totul ușor și pentru asta mulțumesc cuiva că mi-a dat darul ăsta. Orice mi se întâmplă, eu zic „Tot răul e spre bine”, iau totul ușor... Hai să o lăsăm pe asta: că eu pot să trec peste orice fel de lucru cu ușurință

L: Credeți că viața e ușoară sau că atitudinea noastră asupra vieții o face grea sau ușoară?

N: Viața este așa cum trebuie să fie, adică și grea și ușoară. Ea știe cel mai bine cum să alterneze ca noi să rămânem echilibrați. Dacă noi scoatem una din aceste două laturi ale ei, atunci noi nu vom putea să fim cum am vrea să fim. Noi nu putem să excludem suferința din viața noastră.

L: Care e cea mai mare credință a dumneavoastră?

N: Că sunt eternă... și că toți oamenii sunt eterni. Sunt absolut convinsă că nimic nu se termină, fiindcă tot cosmosul e în noi. Studiați celula, e exact fotografia cosmosului, cu soarele și planetele care se mișcă. E ca și când ar vrea să ni se dea un semn.

L: Care considerați că e persoana care v-a influențat cel mai mult?

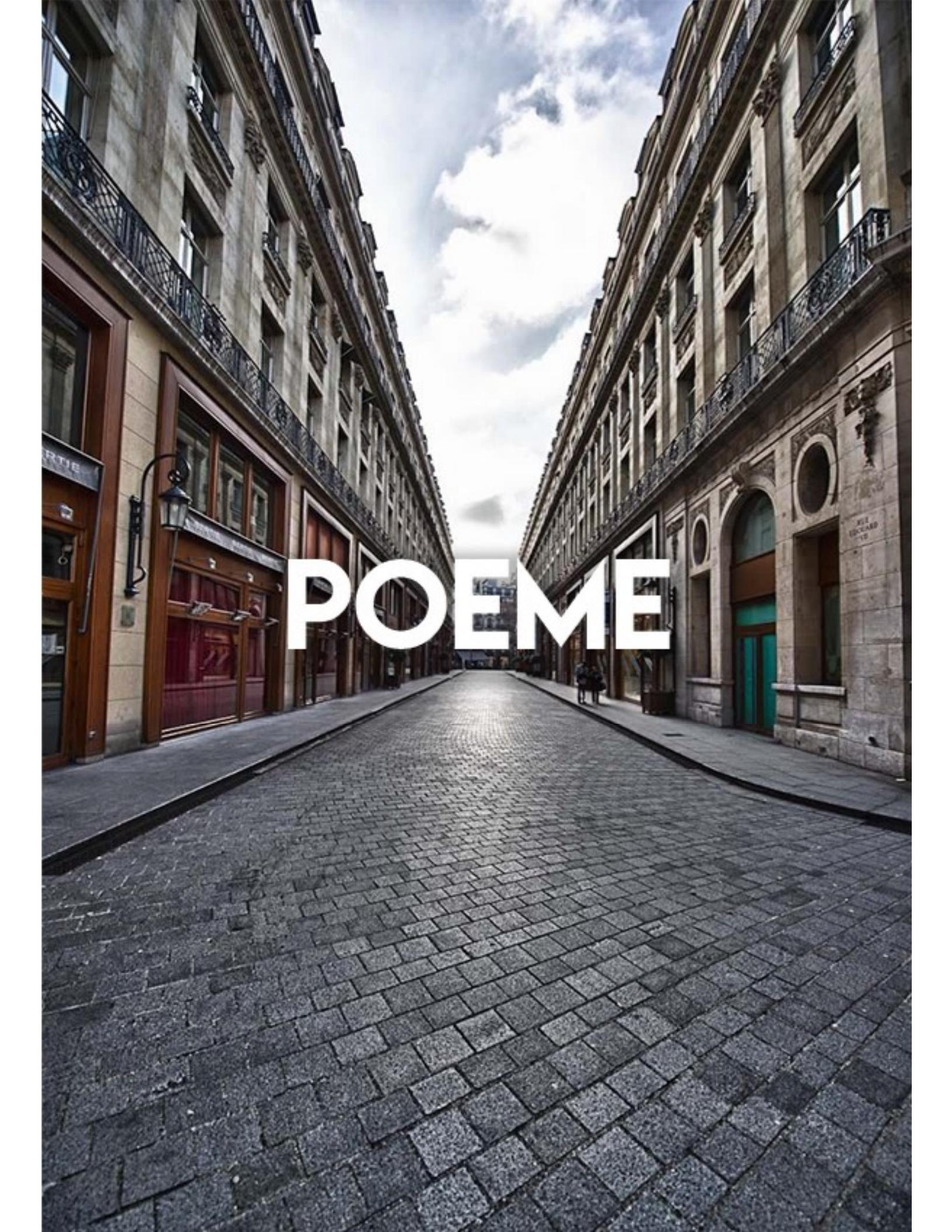
N: Două persoane sunt. O femeie și un barbat. Prima este doamna Golopenția, profesoară de română la Colegiul Național „Iulia Hasdeu”, care m-a învățat mai multă literatură decât marii profesori universitari. Al doilea este un foarte mare profesor de la facultate, care m-a învățat să fiu nebună, ceea ce mi se pare că e cel mai mare dar pe care îl poate avea un artist. Artistul n-are voie să se controleze prea tare, trebuie să fie exact cum simte. Dacă artistul nu este bufon, nu este artist... și acesta a fost George Calinescu.

L: Am găsit acest citat: „Berlinul mi-a dat lumea, nimeni nu mi-a dat vreodată mai mult.” Considerați că acea perioada a vieții dumneavoastră v-a marcat?

N: Acum, după ce a trecut Berlinul deja de vreo 11 ani, nu mai sunt chiar atât de entuziasmată, adică nu pot să spun că Berlinul mi-a dat lumea. Berlinul mi-a dat într-adevăr altă lume, dar nu lumea în general. Pentru că acum am descoperit pe altcineva care mi-a dat lumea și pe căstă îl aveam de mult. Eu cred că lumea mi-a dat-o creierul meu. Trăiesc într-o totală singurătate și mi-am descoperit cel mai grozav prieten și acesta e creierul meu. Eu vorbesc numai cu el tot timpul, uneori chiar și tare. Și îi înțeleg pe sihaștrii de nu mai pot, cred ca sunt cei mai fericiți oameni pentru că vorbesc numai ei cu ei.

L: Ce părere aveți acum, după 5 decenii, de volumul cu care ați debutat?

N: Sinceră să fiu, simțul meu critic a rămas destul de treaz, adică mi se pare slăbuță rău cartea, deși a fost primită foarte bine. Interesant e că am avut întotdeauna un fel de pornire acuzatoare față de rosturile societății și de felul în care e ea împărțită, privită, condusă. Aici am fost puțin influențată de Rousseau care spunea că omul este născut bun și societatea e aceea care îl depravează. E ceva aici. Prima mea carte se cheamă „Vina nu e a mea” și e un fel de mănușă aruncată societății, indiferent că era comunistă, securistă, eu cred că individul nu e foarte fericit și foarte mulțumit.

A photograph of a narrow, paved street in Paris, France. The street is made of grey cobblestones and leads towards a bright sky filled with white and grey clouds. On the left side, there are several buildings with dark brown wooden doors and windows with black wrought-iron railings. A small, ornate street lamp is mounted on one of the buildings. On the right side, there are more buildings, some with arched windows and a plaque that reads "JULIEN BOUCHARD". The overall atmosphere is quiet and historic.

POEME

SA NE BUCURĂM

POPESCU DAN-BOGDAN (IX E)

Îmi e greu să cred că de atâtea ori lucrurile enervante care se întâmplă în mințile celorlalți ies afară.

Ceasul de la mână e cu o oră în față, adică mi-a fost lene să schimb ora, adică de fapt nu știu să schimb ora la el, e un ceas nou, cel vechi are telescopul stricat și pe acesta l-am găsit în sertar, adică eu trebuie să îl rog pe tata să îmi schimbe ora la el și îmi e greu, tata când ajunge acasă adoarme și dimineața înainte să plec la liceu abia îl mai prind, și nu vreau să îl fac să întârzie fiindcă știu că mereu când ne adunăm la masă toți, și mai vine și frate-miu, și bunicii mai vin din podul săla al țării, din Botoșani, și el spune: „Eu nu am întârziat niciodată! Sunt punctual mereu, aşa e în armată” și în acel moment mă uit la Vlad, adică la frate-miu, și el se uită la mine, și amândoi râdem în șoaptă aşa și ne spunem: „iar zice tata de punctualitate...” Și nu știu dacă m-aș considera enervant dacă i-aș cere să schimbe ora la ceas, la mate nu am fost foarte bun niciodată (chiar dacă mama înainte în a 8a îmi spunea, insista că m-aș fi descurcat la mate-info, dar lasă), dar știu să calculez, să adaug o oră în plus sau să scad una. Și din rușinea asta parcă curge negru din nări și din urechi și din ochi, când îl văd pe tata plecând aşa în grabă, ca să ajungă la timp.

Numai eu și Chen ne face tema în pauză, deși eu după plănuiesc să o transcriu pe o foaie fiindcă știu că am scris hidos aici, el deja mi-a luat-o în față, a luat o coală A4 din dulap și scrie de zor, sau poate nu chiar de zor, dar se vede că îi place și mă bucură asta. Nu știu dacă ceilalți se uită la mine scriind și cred că sunt un tocilar, și în momentul de față nu îmi pasă, dar acasă când mă plătăresc m-aș plângere de asta. M-aș

plâng nu numai ca să primesc compătimire de la părinti sau de la iubita mea prin mesaje, să îmi spună că nu e aşa, Bogdane, că eşti deștept nu tocilar, tu doar scrii pentru tine nu pentru notele alea inutile, nu numai de asta m-ăş plâng, mă plâng şi fiindcă mă motivează să mă schimb în bine. Şi chiar m-am schimbat anii aştia.

Acasă mă aşteaptă o pizza prosciutto funghi. Prosciutto Funghi. Am căutat pe net să văd cât „t” are cuvântul. Acasă mă aşteaptă o pizza prosciutto funghi ca o soție loială. Am mâncat-o acum cu poftă, parcă altfel vii acasă de la școală când ştii că te aşteaptă aşa ceva. Blatul a fost pufos, sosul de roşii a fost dulce, iar şunca şi ciupercile au fost îndeajuns de proaspete ca să nu trebuiască să le mănânc în scârbă, deci în total merită un scor de 3.5/5. Bravo. E un sentiment de noutate de fiecare dată când intru în apartament şi îmi place, şi azi mi-a plăcut, datorită poziţiei în care am pus canapeaua. De fiecare dată când trec prin sufragerie şi o văd pusă pe lung, paralelă cu televizorul, lăsând mai mult spaţiu în partea dreaptă a camerei, parcă mi se încalzeşte inima. Şi aşa m-am aşezat şi am savurat pizza aia cât mă gândeam ce să mai scriu, cu muzica pusă de pe telefon, încercând să fiu atent la arome şi la compoziţie, la toată chimia din spatele feliei triunghiulare. Era ora 14 după ceasul de la mâna. Acum scriu şi e 15:08. Ce am făcut într-o oră nu e chiar atât de relevant pentru text aşa că o să las deoparte, cum am lăsat şi hainele aruncate pe pat, şi cutia de pizza, şi becurile aprinse de la ora 7 dimineaţă.

Să ne bucurăm eu zic, că avem chestii de genul şi putem să le aruncăm. Că avem inhibiţii şi nevoi uneori, şi gânduri din alea urâte despre alte persoane sau despre sine. Când ne uităm în gol şi vedem cum cineva plimbă cinci degete în faţa ochilor şi suntem obturaţi. Să ne bucurăm. Ca în muzica gospel, chiar dacă de multe ori suntem singuri şi stăm cu

ochii în tavan ca peștele în acvariu, complet pierduți, fără vlagă sau motive să împăturim tricouri și să le punem în dulap, chiar dacă tăcem sau vorbim. Și plata la lumină e scumpă oricum în fiecare lună, știu că mama îmi spune. Și din Calea Lactee până în Andromeda se aude când deshizi frigiderul și miroase a brânză dulce, îl ții prea mult deschis și bipăie, noaptea la 4, fiindcă voiai să guști și tu din bogătie și din fructul interzis. Se aud și zboară ciorile.

SIMFONIA HASDEULUI

MUZICA: PODĂREANU TIBERIU (X A)
VERSURI: DUMITRU IOANA (XI D)

Treceți prin portalul ușilor de lemn,
Lumea cunoasterii în față se deschide.
Ne-ntâmpină profesorii cu harul lor etern;
E-a două noastră casă și a două familie.

Refrin:

Zboară anii, ca fluturii purtați de alizeu,
În dansul lor ne-alăturăm prieag.
Ne-nvărtim în hora anilor de liceu,
În jurul timpului ce stă-n tojag.

Jocul și joaca, împletite-n armonie,
Dau viață zilelor noastre de liceu,
Veniți, cântați a noastră simfonie;
Simfonia anilor petrecuți la Hasdeu.

LA MOSIE

Amurg săngeriu de vară-
Frunzele foșnesc în vânt,
Prin înmiresmata seară
Gândul își ia nou veșmânt.

Vișine-nroșite-n foc,
Pere coapte și zemoase-
A sosit al lor soroc
Și m-așteaptă-acum sfioase.

O-adiere foarte fină
Murmură printre copaci,
Mama-n liniște deplină
Face turte, cozonaci.

Bucuria mă cuprinde
Parcă mă visez în Rai!
Noaptea brațele-și întinde
Și sosește cu alai.

LA ȚĂRĂ

Lângă codrul vechi de daci,
Unde cântă ciocârlia,
Pe meleag bătut de traci
Înfrătiți cu poezia

Azi e plaiul oltenesc,
Străjuit de dealuri mândre,
Cu-al său cântec haiducesc
Și cu-a sale doine multe

Stau, contemplu și ascult
Susur de pârâu în vale,
Văd pe drum prin colb cântând,
Păsări mici, ciripitoare

Și-aud încă glas de muguri,
În chemări de primăveri,
La răspântie de drumuri
Printre pomii fructiferi

Privesc pădurea de salcâmi,
Ce-nsoțește cântul Șesei
Și văd bunici prin bătături
Cu nepoți în capul mesei.

PENTRU ȚARĂ

De v-ar întreba vreodată
Cei din generația mea
„-Ce-ați făcut cu țara toată,
A mai rămas ceva din ea?”

Reci, ați ridica din umeri,
Ați zambi pe sub mustăți,
Făr` regrete, fără temeri,
Vinovați și voi, și toți.

Căci de-atâtea lungi milenii
Voievozii mult luptară,
Pentru ca-n aste decenii
Să fim vânzători de țară!

Unde e patriotismul?
Și acea moralitate
Făr` de care omenirea
Ar cădea-n ferocitate?

De ce-ai plecat tu, tineret,
Lăsându-ți a ta țară
Pradă dușmanului şiret
Ce visul tău-l omoară?

Banul e-al dracului ochi,
Iar corupția e boală
Din Pirinei pâna-n Rodopi
Ea, de fel, n-aduce fală.

De Dumnezeu nu vă temeți!
Temeți-vă de popor!
Dar iertarea să n-o cereți
Stând umili în fața lor!

PE RITMUL SECUNDARULUI

îmi păzeșc față fragilită de privirile lor
ca laserele

(de parcă lumea chiar ar avea nevoie
de
supereroi)

în fiecare minut număr 61 de
secunde

1 e din complezență
cât închid telefonul și văd reflexia în
ecran mă

gândesc că e bine
că poate ei cred că mă uit în jos din
vreo remușcare
sau exersez coreografia de la
biserică

deși mă grăbesc și o iau mereu în
față cu toate și
ritmul mereu accelerează
poate e doar ceasul meu plin de
rugină înăuntru

după cum a spus doamna aia
că e pe gratis – la fel și holbatul și
telefoanele
dacă ai abonament scump

COTORUL MARULUI E ASEZAT ORIZONTAL

//când suntem autodistructivi//

se ridică de pe scaun își ia o felie
de pâine și o
unge cu vopsea galbenă o lipește
de perete și
creează un nou curent artistic
cu tricouri cu citate în engleză care
nu sunt relevante
care nu înseamnă nimic în realitate
love is the new way
îmi place să inventez am auzit la o
femeie de la
schimb de mame
inventăm ca să mai treacă timpul
până când felia
inevitabil va cădea

VAMA 1

stăm în pat până mirosim a
spray de cameră
la hotel la mare unde nu duc
lipsa gândacilor
de acasă fiindcă îmi fac noi
prietenii de celulă
țiganii care vând fructe și
porumb pe plajă sună toți
la fel – au aceeași voce și
îi aud an de an cu replici mai
puțin creative decât
anul precedent
dar noi nu avem nevoie de ei
nu
noi bem apă cu meduze din
sticle verzi și
mâncăm omizi prefăcându-ne
că sunt
caracatițe
„nu beau cafea nu am fumat
în viața mea am avut

O chestie cu băutura
când eram mai Tânăr...”

am picioarele goale și
merg repede fiindcă
trotuarul e încins
nu aud ce spune
vânzătorul de jante dar
îmi imaginez că se
mândrește cu stilul său
de
viață straight edge
probabil are multe
tatuaje mai ales pe piept
vinde jante la mâna a
două
noi lingem baterii
druacell la mâna a două
viitorul – să dea Domnul

VAMA 2

mațele mele tipă noaptea mai ales

în liniște le aud cel mai bine nu mai e ca atunci
când fulgera fără să tune și trebuia eu să îl adaug

sau când fumau ceilalți pe balcon nu

acum sunt în camera mea roșie cu toaletă

s. p. a. ț. i. o. a. s. ă.

cu bonetă pentru duș și geam mare

înainte când îți făceam poze în somn ieșeau mai
bine

înainte aveam griji și beam cafea neagră și visam
coerent despre realitate

dormeam cu mațele pline și îmi era rău emoțional
de mine

cream rom-comuri în cap și nu le mai filmam

aveam timp să pălăvrăgesc în oglindă

trăiam altfel

SURMENAJ CASNIC

în fiecare seară simți nevoie
să îți calci gândurile cu fierul de călcat
ca să le ai pregătite pe umeraș pentru
mâine

lingi un cactus

mi-am propus să dorm cu capul
pe cealaltă parte a patului
unde miroase a șoșete uitate în adidași
senzația aspră a ideii că ai uitat să uzi
florile
și au murit din cauza ta

în somn vorbesc despre piticii din lord of
the rings

nu mă miră avându-i mereu pe cap
trebuie să scap cumva de surplusul de
cuvinte
nespuse

altfel mi-ar crește limba peste ochi și
peste creieri
ca păsării colibri

E CA IN FIECARE ZI IN CARE TE UITI PRIN TRECUT

să văzi cine nu mai apasă de două ori pe poza ta
să compari situațiile

să faci diagrame

încerci să găsești explicația logică la o problemă
total ilogică

e undeva unde nu poți ajunge
ca la praful din calculator pe care îl vezi după gratii
dar nu îl poți șterge
libertate intangibilă

ca în tramvai când miroase a pătrunjel fiindcă o
bătrână a făcut piață

(un miros pe care îl apreciez enorm de mult dar
combinat cu uzualul miros

de porc transpirat
duce la un compus chimic toxic –
o ciorbă reminiscentă cu cea din
Crăciunul anterior)

când îmi imaginez că cineva va jefui tramvaiul
ca în filmele western
cerând toți banii + bijuterii

și după coboară la următoarea stație

PT GEO

lucrezi la mega-ul din spatele blocului meu
de aproape jumătate de an acum
aşa că
am avut timp să observ cum
ti-a crescut barba şi parcă ai ochii mai ageri
chiar dacă tot arăti ca un leneş din pădurile
Americii de Sud
şi felul cum vorbeşti când îmi spui
să nu mai ridic bidonul de apă până la casă
că bagi tu codul numai aşa
ca să nu mă strofoc eu prea mult
cum mototoleşti chitanţa ştiind că dacă o
vede mama mă ceartă că am cumpărat ciocolata
pe care o ascund în buzunarul adânc
şi în fiecare după amiază te văd şi
deşi ştiu că eşti morocănos şi probabil îţi urăşti
slujba
eu te preţuiesc şi nu aş putea cumpăra fără tine
ouă sau lapte

DAI DIN CAP SI ÎNGADUI

pentru asta ți-au pus părintii casete cu muzică metal

când erai mic innocent și te uitai la desene
ca să înveți
să dai din cap să îngădui

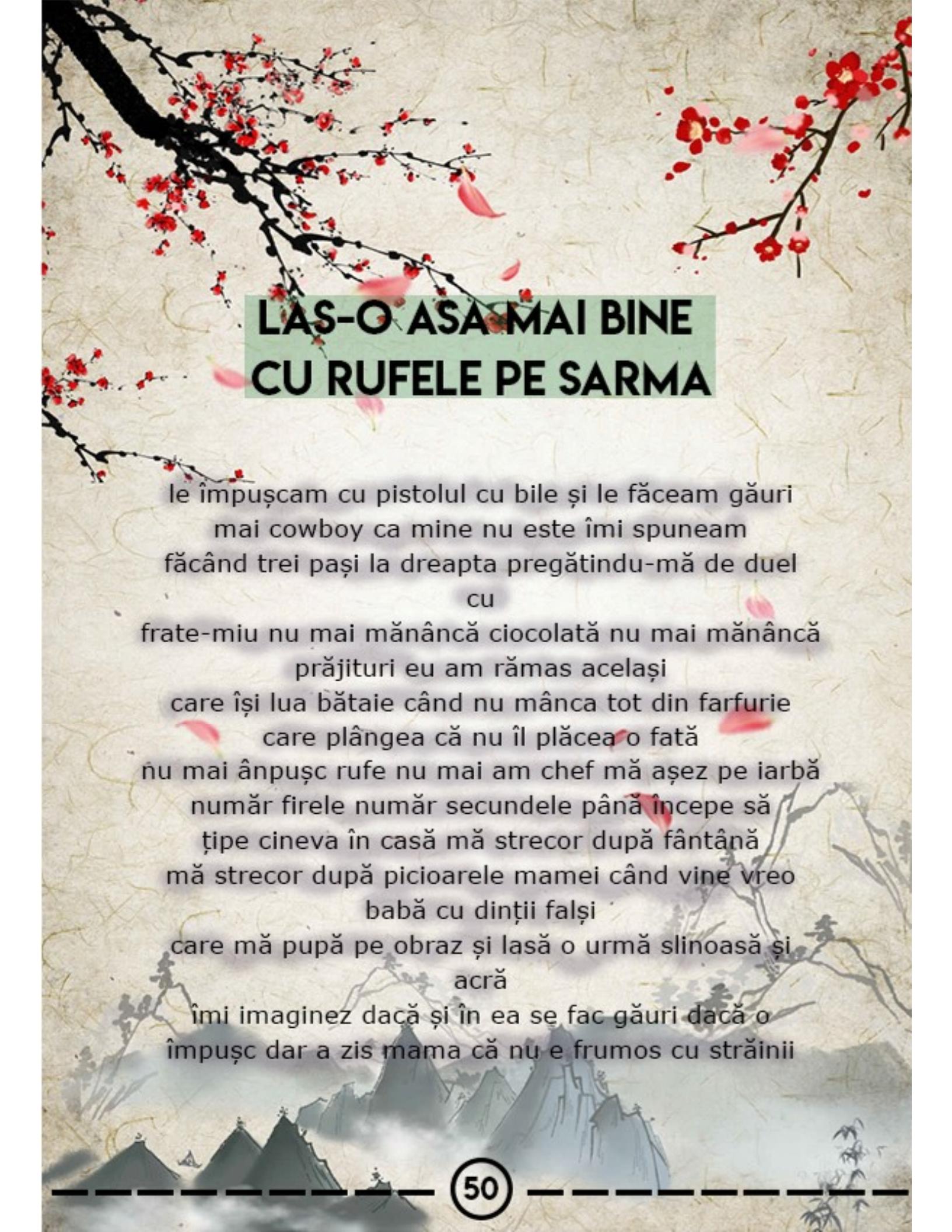
așa e cu prietenii seara când vrei să pleci dar nu
îți găsești ieșirea vrei să sapi cu lingurița de la
cafea un tunel prin aer până acasă nu ai avut
răbdare niciodată capul plecat sabia nu-l taie
chiar dacă multora nu le-a mers părintii
sunt mereu la un sfârșit de ceartă chiar și atunci
când o încep sau când intră pe ușă după
cumpărături unde ne-am luat mai multe decât
avem nevoie fiindcă avem B.A.N.I. bun
accompaniment nevrotic iar el și-a săpat
tunelul și a scăpat mie de ce trebuie să mi se
taie capul

fiindcă am știut prea bine să tac
ăsta a fost talentul meu

O SA-MI SCHIMB TOATE OBICEIURILE BUNE SAU RELE

resetare din fabrică / hard reset-ul
gesturilor mele
vorbelor mele
nu o să mai port cămăși hawaiiene vara nici
tricouri negre
și nu o să mai spun frate
nu o să mai spun deloc

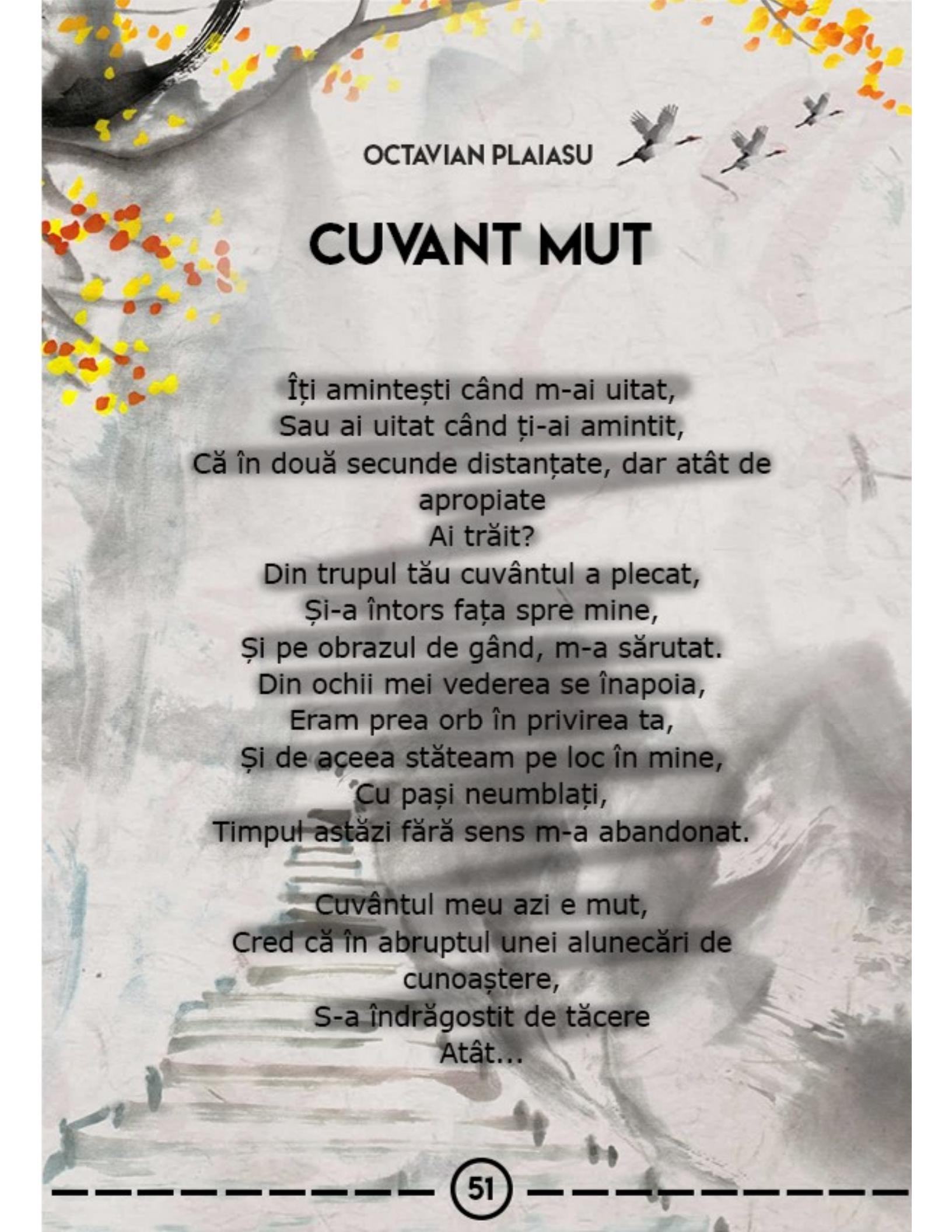
bine dispus o să fiu la fel și bine hrănit
fiindcă o să îmi fac piața singur
și o să mă cert cu țăranii
o să-i înjur și o să negociez cu ei pentru-n kg de
roșii
nu o să mai dau bună ziua când intru
și nu o să mă mai uit dacă a schimbat casierita
țigările din kent în sobraine în malboro
o să dau shuffle la tot ce prind mai ales în zile
rele
doar pentru diversitate de situații

LAS-O ASA MAI BINE CU RUFELE PE SARMA

le împușcam cu pistolul cu bile și le făceam găuri
mai cowboy ca mine nu este îmi spuneam
făcând trei pași la dreapta pregătindu-mă de duel
cu

frate-miu nu mai mănâncă ciocolată nu mai mănâncă
prăjituri eu am rămas același
care își lua bătaie când nu mâncă tot din farfurie
care plânghea că nu îl plăcea o fată
nu mai ânpușc rufe nu mai am chef mă aşez pe iarba
număr firele număr secundele până începe să
țipe cineva în casă mă strecor după fântână
mă strecor după picioarele mamei când vine vreo
babă cu dinții falși
care mă pupă pe obraz și lasă o urmă slinoasă și
acră
îmi imaginez dacă și în ea se fac găuri dacă o
împușc dar a zis mama că nu e frumos cu străinii

OCTAVIAN PLAIASU

CUVANT MUT

Îți amintești când m-ai uitat,
Sau ai uitat când ți-ai amintit,
Că în două secunde distanțate, dar atât de
apropiate
Ai trăit?

Din trupul tău cuvântul a plecat,
Și-a întors fața spre mine,
Și pe obrazul de gând, m-a sărutat.
Din ochii mei vederea se înapoia,
Eram prea orb în privirea ta,
Și de aceea stăteam pe loc în mine,
Cu pași neumblați,
Timpul astăzi fără sens m-a abandonat.

Cuvântul meu azi e mut,
Cred că în abruptul unei alunecări de
cunoaștere,
S-a îndrăgostit de tăcere
Atât...

FEMEIA, MARTURIA UNUI INFINIT

Deasupra mea stătea mândria ei,
Femeie absolută, născută din infinitul altor femei.

Ești sănge încălzit de frigul sufletului meu,
Un dor criogenat de ochii mei.

În pielea ei e atâtă alb,
Încât zăpada s-a înnegurat.

La coada ta de şanse se aşeza răbdarea mea.
Te aştepta, sau doar se prefăcea,
Si numărând inimile sufletului tău, ea adormea...

Trezește-o, fecioară despletită fără amintiri,
De-acuma timpul tău s-a măritat cu trupul meu,
Fără înimi.

UN TRUP CE A UITAT SA FIE

Deasupra mea stătea mândria ei,
Femeie absolută, născută din infinitul altor femei.

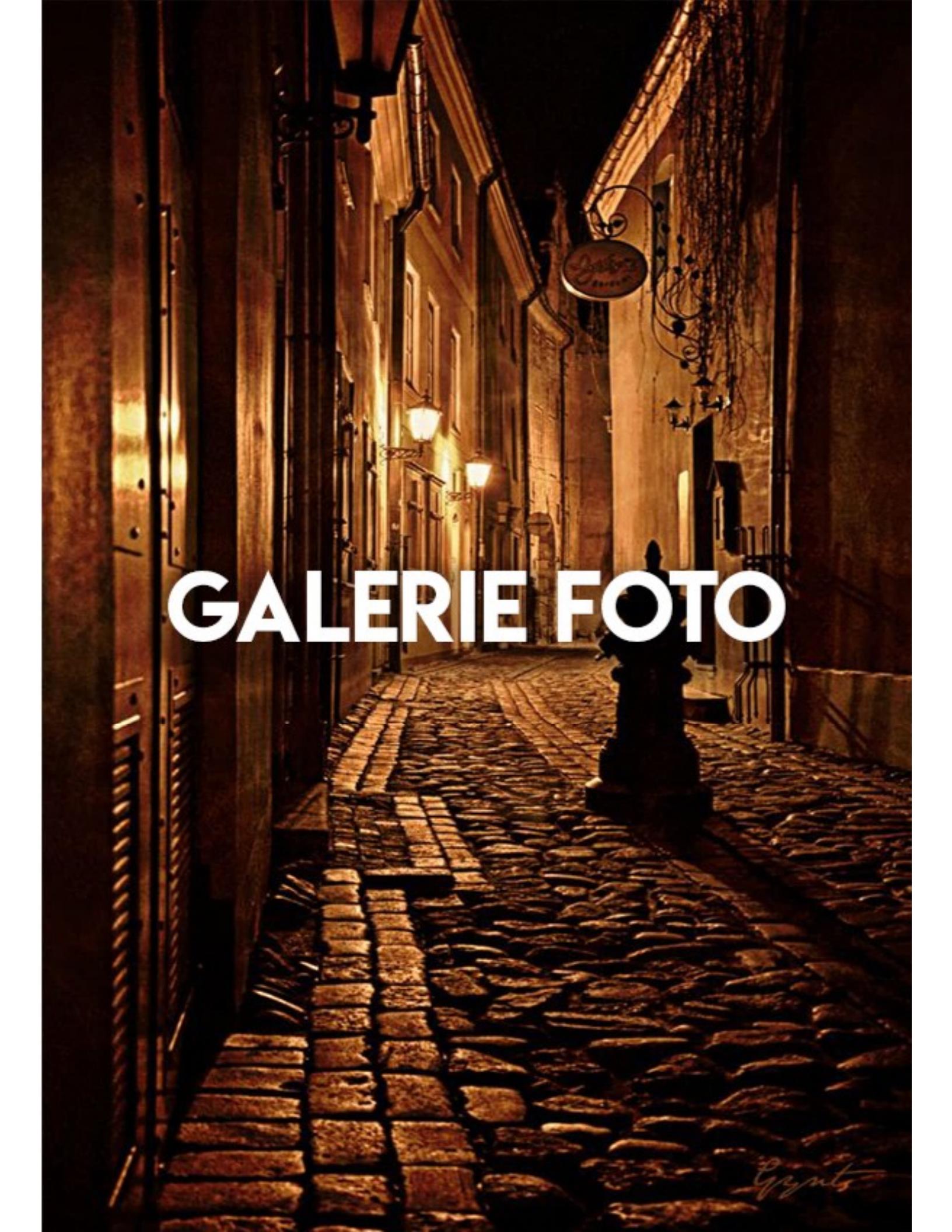
Ești sănge încălzit de frigul sufletului meu,
Un dor criogenat de ochii mei.

În pielea ei e atâtă alb,
Încât zăpada s-a înnegurat.

La coada ta de sanse se așeza răbdarea mea.

Te aştepta, sau doar se prefăcea,
Si numărând inimile sufletului tău, ea adormea...

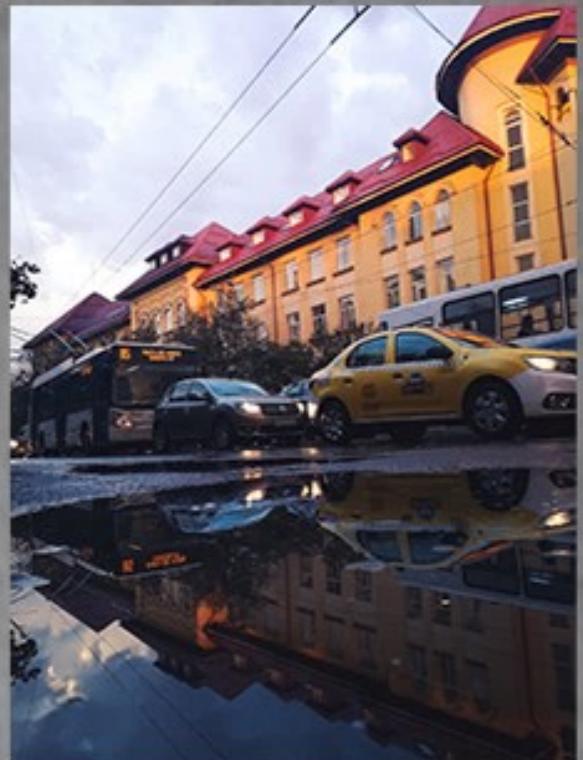
Trezește-o, fecioară despletită fără amintiri,
De-acuma timpul tău s-a măritat cu trupul meu,
Fără inimi.

GALERIE FOTO

Egypt

FOTOGRAFII REALIZATE DE BACIU GEORGE (XI A)

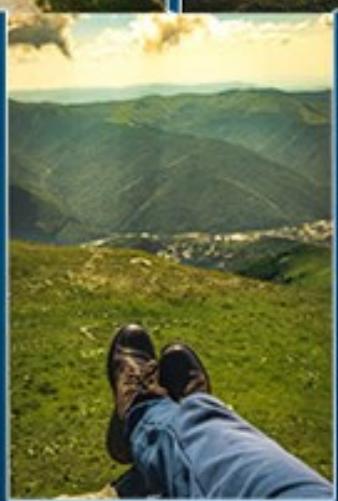

ANA-MARIA BRANZESCU

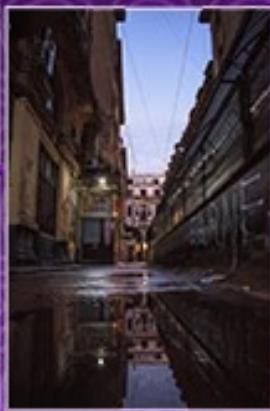

F-OTOGRAFIE

NOEMBRIE

ANA-MARIA BRANZESCU

IDEALURI

COLEGIUL NATIONAL IULIA HASDEU

REALIZATA DE ALEXANDRU FOTEA, ALEXANDRU BOLGANSCHI,
RADU POPESCU , OVIDIU ARGHIERIE SI ANA-MARIA BRANZESCU